

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

VÉGLEGES
A6-0325/2006

9.10.2006

JELENTÉS

az Európai Unió kapcsolatai a csendes-óceáni térség államaival: megerősített partnerségi stratégia
(2006/2204(INI))

Fejlesztési Bizottság

Előadó: Nirj Deva

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	10
ELJÁRÁS	12

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Európai Unió kapcsolatai a csendes-óceáni térség államaival: megerősített partnerségi stratégia (2006/0000(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett 2006. május 29-i „az Európai Unió kapcsolatai a csendes-óceáni térség államaival: megerősített partnerségi stratégia” című közleményére (COM(2006)0248),
- tekintettel a csendes-óceáni térségre vonatkozó európai uniós stratégiáról szóló, az Általános Ügyek Tanácsa által 2006. július 17-én elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni államok (AKCS) és az Európai Közösség közötti, 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonou-i Megállapodás)¹,
- tekintettel a Cotonou-i Megállapodás 89. cikkére, amely a következőkről rendelkezik: „Meghatározott rendelkezéseket és intézkedéseket állapítanak meg a szigeti AKCS-államok arra irányuló erőfeszítéseinek támogatására, hogy leküzdjék a fejlődésüket akadályozó természeti és földrajzi nehézségeket és egyéb akadályokat, és így fokozhassák fejlődésük ütemét”,
- tekintettel az ENSZ millenniumi tervének „Befektetés a fejlődésbe: gyakorlati terv a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérésére” című jelentésére,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság az Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló, „Az európai konszenzus című” együttes nyilatkozatára²,
- tekintettel a 2005. március 2-án a fejlett és fejlődő országoknak a fejlődés előmozdításáért felelős miniszterei, és a többoldalú és kétoldalú fejlesztési intézetek vezetői által aláírt, a támogatási hatékonyságról szóló párizsi nyilatkozatra,
- tekintettel a gazdasági társulási egyezmények (EPA) fejlesztési hatásáról szóló 2006. március 23-i állásfoglalására³,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0325/2006),

¹ A Cotonou-ban 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodás, egyrészt az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni államok, másrészt pedig az Európai Közösség és tagállamai között, (HL L 317., 2000.12.15., 3. o.)

² HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

³ *Elfogadott szövegek* P6_TA(2006)0113.

- A. tekintettel az európai országok történelmi szerepvállalására a csendes-óceáni régióban,
- B. mivel a csendes-óceáni szigetek legtöbb országa a közelmúltban vált függetlenné,
- C. mivel az Európai Unió jelentős mértékben jelen van a régióban a tengerentúli területek révén, mint Új-Kaledónia, Francia Polinézia, Wallis és Futuna (Franciaország) és a Pitcairn-szigetek (Egyesült Királyság),
- D. mivel a Csendes-óceáni Függetlenségért és Nukleáris Leszerelésért Mozgalom (NFIP) a térségben zajló nukleáris kísérletek beszüntetésért és az őslakos népesség méltóságának tiszteletben tartásáért küzd,
- E. mivel az Európai Unió a régió jelentős adományozója, az összes támogatás összege a csendes-óceáni szigetek országainak a Loméi Egyezményhez történt 1975-ös csatlakozása óta meghaladja az 1,8 milliárd eurót,
- F. tekintettel a Csendes-óceáni Tervnek a Csendes-óceáni Fórum 16 tagországa által történő elfogadására, aminek célja a regionális együttműködés és az integráció megerősítése összpontosítva a gazdasági növekedésre, a fenntartható fejlődésre, a megfelelő kormányzásra és a regionalizmus révén nyújtott biztonságra, valamint lehetőséget adva a Európai Unió és a csendes-óceáni területek közötti kapcsolatokban történő továbblépésre,
- G. mivel a csendes-óceáni szigetek országai a gyors népességnövekedésből, a képzett munkaerő hiányából, az alacsony gazdasági növekedésből, az etnikai feszültségekből, a társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségekből, a kormányzási hibákból és a világgazdasági tendenciákból fakadó súlyos problémákkal szembesül, amelyek aggodalomra adnak okot a régió szegénységének és instabilitásának további növekedése tekintetében,
- H. mivel a csendes-óceáni régió jelentős természeti forrásokkal bír, de nagyon bonyolult földbirtokrendszerekkel rendelkezik, amelyek bizonyos esetekben akadályozhatják a fejlődést,
- I. mivel a csendes-óceáni AKCS államok – Tongát kivéve, amely alkotmányos monarchia, – kiteljesedett demokráciák,
 - 1. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy 30 éves együttműködést követően kidolgozzák a csendes-óceáni területekre vonatkozóan az első európai uniós stratégiát, az 1975-ben aláírt első Loméi Egyezmény, és a 2000 júniusában aláírt Cotonou-i Megállapodás nyomdokain haladva;
 - 2. hangsúlyozza, hogy a régió jelentős adományozójaként az Európai Uniónak lehetősége nyílik arra, hogy olyan stratégiát dolgozzon ki, amely támogatja a csendes-óceáni szigetek országait a millenniumi fejlesztési célkitűzések (MFC-k) megvalósításában;
 - 3. hangsúlyozza a régió heterogén jellegét, és ezért rugalmasságot vár el a Bizottság stratégiájától annak biztosítására, hogy a fejlesztési támogatást a nemzeti és regionális prioritások szerint irányítsák, maximális hasznot biztosítva a csendes-óceáni térségben mind a fejlettebb, mind pedig a kevésbé fejlett országok számára;

4. helyesli a Bizottság azon álláspontját, mely szerint fokozott politikai párbeszédre van szükség a Csendes-óceáni Fórummal, melynek vezetői a fórumot a nemzetközi jog alá tartozó, kormányközi szervezetként definiáló, új megállapodást fogadtak el; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a regionális szintű párbeszédnek foglalkoznia kell a régió legszegényebb országainak szükségleteivel;
5. hangsúlyozza, hogy mindennemű stratégiának a csendes-óceáni szigetek országainak, különösen a legszegényebbek fejlesztési szükségleteinek kielégítését kell megcéloznia a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérésére tett erőfeszítések támogatása érdekében;
6. elismeri, hogy a csendes-óceáni területek természeti kincsekben bővelkednek, különösen a halászat, az ásványi anyagok és az erdők jelentősek, és hogy a régió számos országában a mezőgazdaság és az idegenforgalom a gazdaság legfőbb támasza; ezért hangsúlyozza, hogy az ökológiailag és gazdaságilag fenntartható stratégiára kell minden, ezen kulcsfontosságú ágazatokhoz kapcsolódó fenntartható stratégiának összpontosítania; hangsúlyozza, hogy a természeti kincsek kiaknázásának hozzá kell járulnia a csendes-óceáni szigetek országai teljes lakossága bevételeinek növekedéséhez, és különösen a szegénység csökkentését kell támogatnia;
7. hangsúlyozza a jó gazdálkodás jelentőségét a halászati ágazatban a túlzott lehalászás és a destruktív halászati technikák visszaszorítása érdekében, valamint a tengeri élővilágot pusztító környezetvédelmi kockázatok megakadályozása érdekében, különösen a tonhalhalászat esetében, mivel a csendes-óceáni területek rendelkeznek a világon a leggazdagabb állománnyal;
8. üdvözli a csendes-óceáni szigetek országainak a tonhalhalászatot érintő regionális megközelítését, és arra ösztönzi az EU-t, hogy az egyes államok helyett az egész térséggel folytassanak tárgyalásokat a tonhal-kereskedelemről szóló megállapodásokról;
9. felismeri annak jelentőségét, hogy engedélyezési díjat állapítsanak meg a tonhal hosszú távon történő halászására a régió országainak kizárólagos gazdasági övezeteiben, amelyek a csendes-óceáni szigetek országai, különösen az alacsony bevétellel rendelkezők, mint Kiribati, a Marshall-szigetek, Mikronézia és Tuvalu számára fő jövedelemforrások; aggodalmát fejezi ki azonban a kizárólagos gazdasági övezetekben a halfogás alacsony mértéke és az ebből fakadó jövedelemkiesés miatt;
10. üdvözli a Bizottság fenntartható halászati gazdálkodás támogatására irányuló erőfeszítéseinek a régió megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti rendszerei támogatása révén történő növelését, valamint az illegális, bejelentetlen és szabályozatlan halászat elleni küzdelem képességének megerősítését célzó javaslatát;
11. javasolja, hogy a csendes-óceáni szigetek fejlettebb országai folytassák a helyi feldolgozás kifejlesztését, ezáltal növelve a foglalkoztatást, valamint mérjék fel az Európai Beruházási Bank részéről a csendes-óceáni tulajdonú kis- és középvállalkozások számára nyújtandó kedvezményes hitelek lehetőségét feldolgozó kapacitásuk növelése és a régió jövedelmének növelése érdekében; üdvözli a térség halállományának és halászati kapacitásainak a Csendes-óceáni Fórum halászati ügynöksége által elvégzett értékelését, és ahol van lehetőség a kapacitás növelésére, ott sürgeti a helyi flották bővítését;

12. felszólítja a Bizottságot az illegális és nagyüzemi fakitermelési és az ehhez kapcsolódó kereskedelmi tevékenységek ökológiai és szociális hatásainak felmérésére a csendes-óceáni országokban;
13. felszólítja a Bizottságot, hogy összpontosítson a biológiai sokféleségről szóló egyezmény és az ehhez kapcsolódó megállapodások, különösen a védett területekre vonatkozó munkaprogram gyors végrehajtására, amely hatékony eszköz a csendes-óceáni térség erdei és tengeri ökoszisztémái további pusztulásának és gyengülésének megelőzésében;
14. felszólítja a Bizottságot az ökológiailag és szociálisan felelős erdőgazdálkodás támogatására és az olyan megbízható rendszerek alkalmazására, amelyek hitelt érdemlő biztosítékokat képesek nyújtani az európai fogyasztók számára a tekintetben, hogy az EU piacain értékesített faárúk fenntartható forrásokból származó fából készültek; kiemeli a paradigmaváltás fontosságát a kimerítő jellegű nagyüzemi fakitermelésről az öko-erdészetre való áttéréssel a helyi közösségek jövedelembiztosítása és a szegénység mérséklése érdekében;
15. támogatja a Csendes-óceán nyugati és középső részében és a közép hosszú távon vándorló halállományok kezelésére és fenntartására irányuló 2000 szeptemberében aláírt egyezményt, melynek célja – a csendes-óceáni szigetek országainak és a távolabbi halásznemzetek közötti együttműködés jeleként – a tonhalállományok hosszú távú fenntartható halászása;
16. hangsúlyozza, hogy a csendes-óceáni szigetek fejlettebb és kevésbé fejlett államai számára devizaforrásként nélkülözhetetlen ásványlelőhelyek igazgatása tekintetében nagyobb befektetések szükségesek annak érdekében, hogy a források idő előtt történő kimerülését megakadályozzák, mint ahogy az Nauruban is tapasztalható volt a foszfát 50 éven át tartó folyamatos bányászása során;
17. felhívja a Bizottságot, hogy a csendes-óceáni szigetek országaival történő együttműködésben teljes mértékben tegyék közzé éves pénzügyi kimutatásaikban az olaj-bányászati és földgázvállalatok által a régió különféle kormányainak fizetett mindennemű adókat és díjakat;
18. felhívja a figyelmet az idegenforgalomnak a régióban betöltött gazdasági jelentőségére, tekintettel arra, hogy a csendes-óceáni szigetek egyik legfontosabb tőkéje az ideális elhelyezkedés; hangsúlyozza, hogy a régió idegenforgalmának ösztönzésére irányuló bármely tevékenységnek az idegenforgalmi szolgáltatások nagyobb arányának helyi tulajdonba való kerülésével kell együtt járnia, az idegenforgalmi ágazat fenntarthatóságának biztosítása és a helyi gazdaság hasznának maximalizálása érdekében;
19. elismeri a régiót kiszolgáló alacsony költségű légitársaságok létrehozása általa csendes-óceáni szigetek gazdaságai számára nyújtott előnyöket, és felhív a „nyitott égbolt” politika akadályainak kiküszöbölésére, és egyszersmind a légi közlekedés racionális fejlesztésére a megnövekedett légi forgalom okozta kibocsátások és más környezeti hatások minimalizálása érdekében;
20. hangsúlyozza, hogy az esetek többségében kizárólag a fejlettebb infrastruktúrával és gyakoribb légi összeköttetéssel rendelkező, gazdagabb országok vonzanak jelentős számú

turistát minden évben; hangsúlyozza, hogy ezekben az esetekben a fejlesztési támogatást továbbra is az infrastruktúra és a fenntartható idegenforgalom ösztönzésének finanszírozására kell fordítani;

21. kéri a Bizottságot, hogy a 10. Európai Fejlesztési Alap keretében fektessen különös hangsúlyt a gyakorlati képzési rendszerek támogatására azokban a régiókban, ahol ennek hiánya akadályozza a fejlődést;
22. hangsúlyozza a mezőgazdaság elsődleges bevételi – beleértve az exportbevételeket is – forrásként, valamint a létfenntartáshoz szükséges eszközként és a régióban való munkalehetőségként betöltött jelentőségét;
23. hangsúlyozza, hogy a globalizációnak az európai uniós piacokhoz való kedvezményes hozzáférés elvesztésével együtt már így is súlyos gazdasági hatással járt a régióban, különösen Fidzsin;
24. hangsúlyozza, hogy a kevésbé fejlett országokban, amelyek főként a létfenntartó mezőgazdaságnak köszönhetően maradnak fenn, fokozatos átállásra van szükség a főterményekről a könnyen értékesíthető termények irányába, hogy több mezőgazdasági terméket tudjanak biztosítani exportra, valamint meg kell vizsgálni az élelmiszerfeldolgozási és csomagolási szolgáltatások létrehozásának életképességét;
25. kiemeli, hogy a képzett munkaerő előfeltétele a csendes-óceáni országok gazdasági növekedésének, és ezért felszólítja a Bizottságot, hogy a csendes-óceáni országok helyi iparának támogatása érdekében támogassa azokat a nemzeti politikai keretterveket, amelyek a gyakorlati képzéshez szükséges feltételek biztosítását célozzák, valamint a többi testre szabott képzési programot;
26. hangsúlyozza, hogy az Európai Unióval folytatott régiók közötti kereskedelemnek – beleértve a regionális kereskedelmi megállapodások alá tartozókat is, mint például a csendes-óceáni szigetek országainak kereskedelmi megállapodása (PICTA), a javasolt csendes-óceáni megállapodás a szorosabb gazdasági kapcsolatok érdekében (PACER), és a gazdasági partnerségi megállapodás – a régióban bekövetkező gazdasági fellendülés eszközeként betöltött jelentőségét;
27. szem előtt tartva az ilyen jellegű kereskedelmi megállapodások igazgatási és adminisztrációs költségeit, beleértve a csendes-óceáni szigetek országai és a Csendes-óceáni Fórum Titkárságához hasonló regionális szervezetek által végrehajtott Csendes-óceáni Stratégiát is, felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a megfelelő pénzügyi és technikai segítséget az ilyen jellegű megállapodások időben történő és hatékony végrehajtásához;
28. támogatja a Bizottság értékelését a kulcsfontosságú regionális szereplők, mint például: Ausztrália, Új-Zéland, az Egyesült Államok és Japán, jelentőségére vonatkozóan, tekintettel arra, hogy a csendes-óceáni területek fontos adományozói és kereskedelmi partnerei, valamint hogy az Európai Unió és ezen országok közötti kétoldalú kapcsolatok javulni fognak a csendes-óceáni területeken való növekvő részvétel révén;
29. támogatja a Bizottság értékelését, mely szerint a támogatások célbajuttatásának a régió

más partnereivel, például Ausztráliával és Új-Zélanddal, történő szorosabb koordinációja növelné a támogatások célbajuttatásának hatékonyságát;

30. hangsúlyozza, hogy a csendes-óceáni régió geopolitikai jelentőségű, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az államok közötti versengés alacsony minőségű, politikafüggő támogatásokhoz vezethet a hosszú távú fejlesztések, a fenntartható erőforrások és a helyes kormányzás rovására;
31. felszólítja a Bizottságot, hogy ismerje el, hogy különösen Pápua Új-Guinea, a Salamon-szigetek, Vanuatu és Új-Kaledónia (Franciaország tengerentúli területe) földbirtoklási rendszerei igen bonyolultak, és a fejlődés valós akadályát képezik; éppen ezért sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa az ezen országok, illetve terület által kezdeményezett nemzeti földreformokat;
32. felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen politikákat a HIV/Aids e régióban történő gyors terjedésének kezelésére, ami egyre inkább uralkodóvá válik az olyan országokban, mint pl.: Pápua Új-Guinea;
33. felhívja a figyelmet a régió négy maláriával sújtott országára: Pápua Új-Guineára, a Salamon-szigetekre, Vanuatura; és Kelet-Timorra; sürgeti a Bizottságot, hogy fejlesszen ki programokat e probléma leküzdésére, biztosítva a malária elleni megfelelő védelmet, például az érintett országoknak a maláriaszűnyog ellen az ágy fölé helyezett hálóval történő ellátása révén;
34. hangsúlyozza, hogy a támogatások hatékony eljuttatásához elengedhetetlen a helyes kormányzásnak az egész csendes-óceáni régióban történő támogatása a korrupció megakadályozása érdekében, amely a millenniumi fejlesztési célkitűzések és fenntartható fejlődés elérésének egyik fő akadályozója; hangsúlyozza, hogy nemzeti intézményeket és átlátható és markáns eljárásokat kell kialakítani annak érdekében, hogy a fejlesztési segélyek elérjék a szándékolt címzetteket a régióban;
35. osztja a Bizottság azon véleményét, hogy a politikai instabilitás és a konfliktus romboló hatású lehet a régió gazdasági fejlődése szempontjából, különösen az idegenforgalomból kieső bevételek és a gazdasági infrastruktúra tönkretétele miatt;
36. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió és a csendes-óceáni szigetek országai között létrejött megerősített partnerség ezen államok parlamentjeinek megnövelt támogatásában öltön formát kapacitásaik és a térség politikai stabilitásának támogatásában betöltött szerepük megerősítése érdekében;
37. felhívja a figyelmet a csendes-óceáni szigetek országainak természeti katasztrófákkal szembeni védtelenségére, valamint a katasztrófáknak a gazdaságokra gyakorolt pusztító hatására; ebből kifolyólag támogatja a Bizottság regionális katasztrófakészültségi program létrehozására irányuló felhívását;
38. támogatja a Bizottság álláspontját, mely szerint a csendes-óceáni szigetek országainak fő érdeke az éghajlatváltozás kezelése, tekintettel a növekvő tengerszint e régióra gyakorolt lehetséges hatására; tudomásul veszi, a csendes-óceáni szigetek 2006-2015 közötti időszakra vonatkozó klímaváltozási cselekvési kerettervet mint regionális mechanizmust,

amely a klímaváltozásra történő reakciókat hivatott támogatni, és felhív az Európai Unió és a csendes-óceáni régió közötti párbeszéd fokozására a klímaváltozás és az ahhoz kapcsolódó problémák kezelése érdekében;

39. felhívja a figyelmet Kelet-Timor helyzetére, ahol 2006 májusában és júniusában erőszakhullám söpört végig, és reményét fejezi ki, hogy a Bizottság – szoros együttműködésben a nemzetközi közösséggel – támogatja Kelet-Timor vezetőit a válság alapjául szolgáló problémák kezelésében, beleértve a politikai stabilitás, a szegénység csökkentése, a társadalmi fejlődés, valamint a társadalom különböző részei közötti kibékülés szükségességét;
40. üdvözli a csendes-óceáni térségre vonatkozó európai uniós stratégiáról szóló 2006. július 17-i tanácsi következtetéseket, és azt, hogy a következtetésekből hangsúlyt fektettek a szegénység csökkentésére, az MFC-k elérésére, az emberi erőforrások fejlesztésére és az egészségügyi kérdésekre; mindazonáltal helyteleníti, hogy a Tanács anélkül fogadta el a következtetéseit, hogy megvárta volna az Európai Parlament által kifejezett álláspontot;
41. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az európai uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, és a csendes-óceáni szigetek országai kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

Több mint 30 év után a Bizottság 2006-os stratégiája lesz az EU és a csendes-óceáni térség kapcsolatait vonatkozásában az első hivatalos stratégia, amelynek célja, hogy megerősítse a politikai párbeszédet, nagyobb mértékben összpontosítson a fejlesztési együttműködésre és növelje a segélyek eljuttatásának hatékonyságát.

Európa történelmileg komoly befolyással bírt a csendes-óceáni térségben a gyarmati uralom és a kulturális kötődések, újabban pedig az EU és az AKCS-országok között politikai kapcsot jelentő Loméi Egyezmény és Cotonou-i Megállapodás, valamint a fejlesztési együttműködés és a kereskedelem révén.

Mint régió, a csendes-óceáni térség mind gazdaságilag, mind politikailag egyre dinamikusabb, és alkalmazkodik Kína hatalmának növekedéséhez. Több csendes-óceáni sziget felismerte, hogy bővebben van természetes erőforrásoknak, pl. ásványkincseknek vagy halászterületeknek, míg mások idilli fekvésüket kihasználva, a turizmuson keresztül halmoztak fel külföldi valutát.

A bolygó 35%-át a Csendes-óceán borítja. A csendes-óceáni szigeteki AKCS-országok, valamint Franciaország és az Egyesült Királyság tengerentúli területeinek földrajzi helyzete egyrészt hatalmas hasznot jelent a térségnek a halászat és a turizmus révén, másrészt azonban negatív következményekkel is jár, hiszen „a távolság zsarnoksága” miatt az országok és területek elszigeteltnak érzik magukat. A térségen belül Pápua Új-Guinea Szamoától 4500 km-re, Francia Polinéziától pedig 8000 km-re van. A távközlés, a légi közlekedés és az infrastruktúra terén elért eredmények némileg enyhítették ezeket a problémákat.

A csendes-óceáni szigetek súlyos viharoknak vannak kitéve, mivel közülük több is erős ciklonok útjába esik. A szökőárak és vulkánkitörések, amelyek pusztító hatással lehetnek a fejlődésre, mindennapos események az olyan országokban, mint Pápua Új-Guinea.

Több sziget politikailag törékeny, amint azt a Fidzsi katonai puccsok, a Pápua Új-Guineában zajló konfliktus és jelenleg a kelet-timori feszültség esetében láthattuk. Aggasztó az is, hogy a HIV/AIDS terjedésnek indult a térségben.

Mivel a csendes-óceáni szigetek fejlődő országok és a térségben az EU nyújtja a fejlesztési támogatások egynegyedét, alapvető fontosságú, hogy következetes politikánk legyen a csendes-óceáni térség országaival fenntartott kapcsolatok terén. Legfőbb támogatóként, az EU-nak lehetősége van olyan stratégia kidolgozására, amely hozzásegíti a csendes-óceáni szigeteket a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez 2015-re.

Fenntartható fejlődés a legfontosabb ágazatokban:

A csendes-óceáni térség bővelkedik természeti erőforrásokban, különösen halászterületekben, ásványkincsekben és erdőkben, míg a mezőgazdaság és a turizmus sok csendes-óceáni országban létfontosságú a fejlődéshez. Gondos vezetés mellett ezek az

ágazatok hosszú távú, fenntartható fejlődést biztosíthatnak a térségnek. Ezért elengedhetetlen, hogy a térségre vonatkozó minden stratégia ezen szektorok ökológiailag és gazdaságilag fenntartható fejlődését támogassa, és biztosítsa, hogy természeti erőforrások kiaknázása a csendes-óceáni országok teljes lakosságának hasznára legyen.

A térségre vonatkozó stratégia kialakításakor fel kell ismerni, hogy bár minden csendes-óceáni sziget a fejlődő országok körébe tartozik, gazdaságilag és politikailag is vannak közöttük különbségek.

Sok csendes-óceáni sziget főként mezőgazdasági termékeket exportál a nemzetközi piacokra, így például cukrot, koprát, banánt, kókuszdiót és pálmaolajat. Mások, sokszor a legkisebb és leginkább elszigetelt szigetek esetében a mezőgazdasági tevékenység a saját szükségletek kielégítésére korlátozódik, és ezáltal nyújt élelmet, foglalkoztatottságot és bevételt ezeknek a szegényebb szigeteknek.

Az ásványkincsek lelőhelyét tekintve is vannak eltérések az csendes-óceáni szigetek között. A rossz vezetés következtében néhánynak sikerült gyakorlatilag kimerítenie forrásait, ami miatt ma importra szorulnak, másoknak azonban igen erőteljesen sikerült gazdaságilag kihasználniuk az áruk magas árát.

A régió számára az egyik legnagyobb kihívás a halászflecek fenntartható kezelése. A Csendes-óceán tonhalban különösen gazdag: a világ tonhalfogásának egyharmada, amelynek értékét 2 milliárd euróra teszik, a csendes-óceáni országok kizárólagos gazdasági övezeteiből származik. A tonhal többségét távoli halászfleceken fogják, amihez a halászati flottáknak engedélyre van szüksége. Sok országnak az engedélyek jelentik a fő bevételi forrást. Pápua Új-Guinea, Fidzsi, a Salamon-szigetek, Szamoa, Francia Polinézia és Kiribati mind helyi feldolgozó üzemek és saját flotta felállítására használták az engedélyekből befolyó összegeket. Ennek ellenére, a becslések szerint a tonhalfogás csupán egyötödét dolgozzák fel az övezetben.

A turizmus általában azoknak a fejlettebb országoknak kedvez, amelyeknek kedvezőbb a földrajzi fekvése és jobb az infrastruktúrája – számos országnak vannak kifutópályái, de ezek közül kevés éri el azokat a minőségi normákat, hogy rajtuk sugárhajtású személyszállító repülők szállhassanak le. Az elmúlt idők politikai feszültségei és konfliktusai miatt szintén drasztikusan csökkent a turisták száma a szigetekeken, ami rámutatott arra, hogy e kulcsfontosságú ágazat fenntarthatóságának biztosítása érdekében a térségben szükség van a demokráciára és a jó kormányzásra.

A csendes-óceáni szigetek közötti egyenlőtlenségek miatt elengedhetetlen, hogy a térségre vonatkozó stratégia megfelelően rugalmas legyen ahhoz, hogy a fejlesztési támogatások a nemzeti és regionális szükségleteknek megfelelően jussanak el rendeltetési helyükre, és ezáltal a fejlettebb és a kevésbé fejlett országok is a legtöbbet tudják kihozni belőlük. A támogatások eljuttatásának hatékonyságát mindenképpen növelheti a csendes-óceáni országokkal való megerősített párbeszéd és a térségbeli partnerekkel való szorosabb együttműködés.

ELJÁRÁS

Cím	az Európai Unió kapcsolatai a csendes-óceáni térség államaival: megerősített partnerségi stratégia			
Eljárás száma	2006/2204(INI)			
Illetékes bizottság Az engedélyezés plenáris ülésen való bejelentésének dátuma	DEVE 7.9.2006			
Véleménynyilvánításra felkért bizottság(ok) Az ülésen való bejelentés dátuma	PECH 7.9.2006	ITRE 7.9.2006	ENVI 7.9.2006	INTA 7.9.2006
Nem nyilvánított véleményt A határozat dátuma	PECH	ITRE 12.9.2006	ENVI 6.9.2006	INTA 11.9.2006
Megerősített együttműködés A plenáris ülésen való bejelentés dátuma				
Előadó(k) A kijelölés dátuma	Nirj Deva 21.3.2006			
Korábbi előadó(k)				
Vizsgálat a bizottságban	10.7.2006	28.8.2006		
Az elfogadás dátuma	3.10.2006			
A zárószavazás eredménye	mellette:		25	
	ellene:		0	
	tartózkodás:		0	
A zárószavazáson jelen lévő képviselők	Margrete Auken, Alessandro Battilocchio, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Nirj Deva, Alexandra Dobolyi, Michael Gahler, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, José Javier Pomés Ruiz, Horst Posdorf, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Anna Záborská, Mauro Zani.			
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Milan Gaľa, Manolis Mavrommatis, Anne Van Lancker, Anders Wijkman, Gabriele Zimmer			
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (178. cikk (2) bekezdés)				
A benyújtás dátuma	9.10.2006			
Megjegyzések (egy nyelven állnak rendelkezésre)				